

A B C D

HRÁME SA S PÍSMENKAMI,
S VESELÝMI ROZPRÁVKAMI

Lenka Rožnovská

Petita Kúsová

A B C D

HRÁME SA S PÍSMENKAMI,
S VESELÝMI ROZPRÁVKAMI

napísala
Lenka Rožnovská

ilustrovala
Petita Kúsová

A a

ANDULKU CHCE ADAM KÚPIŤ
A CUKRÍK JEJ POTOM SLÚBIŤ.
AK ANDULKA ZASPIEVA,
TAK JEJ ADAM CUKRÍK DÁ.

Adam má tetu Betku, ktorá sa málokedy na svet usmieva. A keď sa aj usmeje, tak len na chvíľku. Adam je smejkó, smiech má rád a je mu ľúto, že je jeho teta taká smutná. To je tým, že je stále sama, pomyslel si Adam. Keby mala psíka alebo mačičku, určite by jej bolo veselšie.

Keď si Adam niečo zaumieni, tak to hneď aj urobí. Vybral z prasiatka peniaze a bežal do zverimexu, aby tam kúpil nejaké zvieratko.

Aké však bolo jeho sklamanie, keď zistil, že psíka ani mačičku v obchode nemajú!

Pán predavač mu ponúkal biele myšky alebo sivého králiká. Adam krútil hlavou. Vedel, že takým maznáčikom by sa tete nezavďačil. Z myší má teta strach. Jačí, len čo nejakú zazrie. A králik by jej po byte robil bobky.

„Jo-ži-no, daj zob! Jo-ži-no!“ ozvalo sa Adamovi nad hlavou.

Adam sa pozrel nahor. Z kletky na neho hľadí
modro-biela andulka.

„Ja nie som Jožino, ja som Adam,“ ohradil sa.

Ale andulka si húdla svoje.

„Jo-ži-no, Jo-ži-no!“

Adam sa zamračil. To je ale drzý vtáčik!

„A-dam, A-dam!“ snažil sa ju naučiť písať

svoje meno.

Andulka len zapískala, otočila sa na bidielku

a Adama si už nevšímala.

„To vieš, andulky sú tvrdohlavé,“

vysvetľoval Adamovi pán predavač, „keď ich chceš

niečo naučiť, musíš byť trpezlivý.“

Adamovi sa tvrdohlavá andulka zapáčila.

Naučí ju pesničku, ktorá tetu rozveselí.

Neváhal, andulku si odniesol domov.

Ale doma andulka opäť spievala svoju starú

pesničku: „Jo-ži-no, daj zob.“

Adam si povzdychol. „Nie, to je zle. Musíš spievať

Be-tu-ška, cha cha.“

Andulka ho pozorne počúvala.

„Keď to zaspievaš, dostaneš vtáčí cukrík,“ lákal ju Adam.

Andulka dvakrát prešliapla a potom spustila:

„Bež-túú-žka. Cha-cha.“ A potom dodala: „Daj zob!

Jo-ži-no!“

Čo už Adamovi zostávalo. Cukrík andulke dať musel.

A ktovie, možno jej pesnička tetu rozosmeje.

B b

BORIS PLAČE POD BRÁNOU,
POČUL SMIATĚ SA HAVRANOV.
VRAJ MÁ MIESTO VLASOV
VRABČIE HNIEZDO Z KLASOV.

C c

CILKA KRÁJA CIBUĽKU,
POKRÁJA JU ZA CHVÍĽKU.
POTOM RADŠEJ POČKÁ,
UŽ JEJ SLZIA OČKÁ.

č

ČERTÍK ČÍTA ČÍTANKU,
NAŠIEL PEKNÚ RIEKANKU.
PO ZOŠITE MAĽUJE,
ČÁRY-MÁRY ČARUJE.

